

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 114. Constantinus Imperator in prælio occisus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. collisione præcipites acti, qua prostrati,
 A. C. 1453. qua compressi misere occubuerunt.

§. CXIV.

*Constantinus Imperator in prælio
 occisus.*

Ducas c. 39. Nihilominus Constantinus Imperator,
Phranz. l. 3. Theophilo Palæologo, Francisco Com-
c. 18. mnenno, Demetrio Cantacuzeno, Joanne
Naucley. ge- a Dalmatia, aliisque pluribus stipatus, in-
ner. 49. p. 478 tra duo murorum septa extremos, licet
Sagredo irritos, adhibuit conatus, ut Turcas per
in Mahom. II moeniorum ruinas rapidi fluminis instar
Chalcond. l. 8 irrumpentes retunderet. Jam vigesimo
 insultu in medias Barbarorum phalanges,
 stricto ense irruit; sed nimia hostium
 turba oppressus, ac secundum tempora
 cæsim, femurque punctim saucius obiit,
 gladio tamen in manu retento.

Chalcondyles refert, Imperatorem ex
 vulnere in humero accepto expirasse: Leo-
 nardus vero ait, ipsum, cum rem despe-
 ratam cerneret, ac vivus in manus infi-
 delium incidere pertimesceret, flebili vo-
 ce exclamasse: *Ergo Christianorum nullus
 accurrit, qui me proprio ense confodiat,
 ne Cæsaris Majestas Turcarum irrisui ac
 ludibrio exponatur.* Verum hæc a Con-
 stantino potius ideo dicta fuisse, obser-
 vat præfatus Scriptor, ut vel suos peri-
 culi, quocum luctabatur, acerbitate in
 hostem

hostem animaret, vel quia primo animi **Sæcul. XV.**
 motu abreptus esset, cui refrænando de- **A. C. 1453.**
 sperationis violentia in ejusmodi eventibus
 impar est.

Addit Ducas, quod quidam Turca
 Constantino, quem haud noverat, pri-
 mo vultum acinace suo, demum repetito
 ictu occipitium dissecuerit, atque ex eo
 vulnere Cæsar super suorum, hostiumque
 cadavera mortuus ceciderit. Ceterum
 Constantinus hujus nominis decimus
 quintus erat Græcorum Imperator, ac
 ultimus Orientalis imperii, quod a Con-
 stantino Magno, qui in quarto sæculo die
 decima nona Maji Anno Christi trecen-
 tesimo tertio Constantinopolitanam Ur-
 bem condidit, supra mille centum vigin-
 ti tres annos tenuit. Vixit Constantinus,
 ut Phranzes testatur, annos quadraginta
 novem, menses tres, dies viginti. Oc-
 cisi corpus Mahometes quam studiosissi-
 me inquiri jussit, quod etiam, cum inven-
 tum esset, summis honoribus imperatoria
 Majestate dignis sepeliri curavit.

§. CXV.

Constantinopolis a Turcis capta.

Imperatore fati functo Christiani in urbe
 arma posuerunt, & Turcæ ex illa parte,
 quæ portum respicit, eodem tempore civi-
 tatem ingressi sunt, quo ceteri terra per

*Æn. Sylv. de
 Europ. c. 7.
 Et epist. 131.
 155. 162.
 Naucler. ge-
 ner. 49. p. 477*